

A mű tartalma együtt és részleteiben is, szerzői jogi védelem alatt áll (1999. évi LXXVI. tv. alapján). A műhöz tartozó valamennyi jog a Szerző által fenntartott.

A mű nem módosítható, nem dolgozható át és nem készíthető belőle más mű (származékos mű), illetve más művel nem kapcsolható össze.

A mű kereskedelmi, illetve üzleti célú felhasználása a felhasználási formától és módtól függetlenül nem megengedett.

A műből idézni csak a szerző és a forrás pontos megjelölésével lehet, az idézés szabályainak betartása mellett.

A termékről tilos bármilyen másolatot készíteni, bármilyen módon sokszorozítani, fájlmegosztó portálokra feltölteni.

A valódi hit

Kenneth E. Hagin

FAITHLINE
KIADÓ ÉS KÖNYVÁRUHÁZ

Tartalom

- 1. Kétfajta igazság 7*
- 2. Kétfajta hit 17*
- 3. Kétfajta hitetlenség 33*
- 4. A hit ellenségei 43*

3. fejezet

Kétfajta hitetlenség

A hitetlenségnek két fajtája van.

Az egyik az ismeret hiányából fakad. A Biblia azt mondja: „*Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.*” (Róma 10:17) Akik nem hallják az Igét, azoknak nem lehet ismeretük róla; ezért nem is hihetik el. Sokan nem *hisznek* a szellemi dolgokban, mert nem *tudják*, hogy mit mond Isten Igéje erről a témáról. Nagyon sok embernek például semmilyen ismerete sincs a Szent Szellemmel való betöltekezésről, mert egyszerűen nem ismeri az Igét. A hitetlenségnek erre a fajtájára természetesen Isten Igéjének megismerése a megoldás.

A hitetlenség másik fajtájáról a Zsidók 4:6 beszél: „... *akiknek először hirdettetett az evangélium, nem mentek be hitetlenség* (– az angol nyomán) *miatt.*” Ez a vers Izrael gyermekeire utal.

Ők nem hivatkozhattak tudatlanságra, mert Isten megmondta nekik, hogy vonuljanak be Kánaánba és foglalják el. Továbbá kémeket is küldtek Kánaánba, akik azzal a hírrel tértek vissza, hogy az ország tejjel és mézzel folyó föld, pont úgy, ahogy Isten megmondta.

Egy másik bibliafordításban ez a vers így hangzik: „... nem mentek be engedetlenség miatt.” Egy további fordítás pedig azt mondja: „... nem mentek be a nyakasságuk miatt.”

A Zsidók 4:11 a következőkre figyelmeztet: *„Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék.”* Izrael gyermekei tudták, mit mondott Isten, de nem lehetett őket meggyőzni, hogy cselekedjenek annak megfelelően. Elkövették a „nyakasság” bűnét, amit a Biblia hitetlenségnek is nevez. Ismerték Isten Igéjét, de nem lehetett rávenni őket az engedelmességre; nem engedték, hogy az Ige irányítsa őket.

Ez a fajta hitetlenség a mai keresztyének között is gyakran előfordul:

nem hajlandóak átengedni az életük irányítását Isten Igéjének, nem akarnak az ismeretük szerint cselekedni. Sokan tudják, hogy mit tanít az Ige, de nem akarják megcselekedni azt.

A hit egy tudatos cselekedet. Ha akarunk, cselekedhetünk az Ige alapján. A nyakasság az Ige iránti engedetlen hozzáállás.

A hitetlenség tehát 1) Isten Igéje ismeretének a hiánya, vagy 2) az Ige iránti nyakas engedetlenség. Az első problémára az ismeret megszerzése, a másodikra pedig az engedelmesség jelenti a megoldást.

A hitetlenséggel kapcsolatban egy másik, nagyon hasonló dologra is ki kell térnünk: ez a mentális egyetértés. Azok, akik elméletben értenek egyet az Igével, csak azt hiszik el, amit látnak, vagy éreznek. Véleményem szerint a mentális egyetértés a hit egyik leg-ravaszabb ellensége. Annyira „vallásosan” hangzik!

A mentális helyeslők még ilyeneket is mondanak: „Hiszek a Biblia szavainak ihletettségében.” Így beszélnek:

„Küzdök azért a hitért, amit a szentek kaptak”, mégsem cselekszik meg az Igét.

Miből ismerjük fel, hogy valaki tényleg a szívéből *hisz-e*, vagy csak *egyetért* elméletben? A mentális helyeslők állítják, hogy a Bibliai igaz, de nem aszerint cselekszenek.

A hit Isten Igéjének megcselekvését jelenti.

Ha megvalljuk, hogy Isten Igéje igaz – avagy Isten nem hagyhat és nem is hagy cserben minket válságos időkben –, majd a világhoz fordulunk segítségért, az komoly probléma. Lehetővé teszi, hogy az ellenség megtévesszen és legyőzzön minket, mert a Biblia azt mondja, hogy a sátán e világ istene. A mentális helyeslők halálos veszélyben vannak. Ebben az állapotban Isten nem tudja elérni őket, a Sátán azonban beléphet a gondolataikba, ezért ezek az emberek talán nem élvezhetik a jogaikat és kiváltságaikat Krisztusban.

Amikor minden simán megy, akkor könnyű megvallani, hogy Isten Igéje igaz. De mi van akkor, ha válságosra

fordul a helyzet? Mi van akkor, amikor tombolnak az élet viharai? Nem ugyanolyan igaz Isten Igéje ilyenkor is, mint akkor, amikor ragyogóan süt a nap és minden simán megy?

A mentális helyeslők talán így beszélnek, amikor minden rendben megy: „Isten nem vallhat kudarcot; az Ő Igéje igaz.” Ők azonban csak a fejükben értenek egyet ezzel, nem hiszik el igazán. Azt gondolják, hogy elhiszik, de valójában nem.

Ha igazán hiszünk Isten Igéjében, akkor ugyanolyan állhatatosak maradunk akkor is, amikor viharfelhők borítják be az életünket, mint akkor, amikor süt a nap. Valójában nevetni is tudunk az ilyen helyzetekben. Ha le vagyunk égve, nevetni tudunk rajta. Ha üres a zsebünk, akkor is tudunk nevetni. Semmi sem zavar minket, mert ismerjük az Igét.

Amikor van a tárcádban száz dollár és a bankszámlád is dagad, akkor könnyű azt mondani: „Dicsőség az Úrnak, Ő betölti minden szükségemet. Úgy érzem, hogy bármit kérhetnék Tőle hittel.”

Amikor azonban üres a bankszámlád és a zsebed is, és be kell fizetned a csekkeket, az már egy más kérdés. Ilyenkor azok, akik csak elméletben értenek egyet az Igével, visszaesnek a Tamás-fajta hitbe, és annak hisznek, amit látnak. Felismerik a szükségét, és aszerint cselekszenek, amit látnak.

Sok évvel ezelőtt megtanultam, hogy a nélkülözés és a mély szükség arcába vágjam: „Nem látásban járok.” A Második korinthusi levél 5:7 azt mondja: „*Hitben járunk, nem látásban.*”

Úgy beszélek, ahogy Smith Wigglesworth, amikor azt mondta: „Nem aszerint cselekszem, amit *látok*. Nem aszerint cselekszem, amit *érzek*. Csakis aszerint cselekszem, amit *hiszek*. Elhiszem Isten Igéjét.”

Isten Igéje azt mondja: „*Az én Istenem betölti minden szükségemet...*” (Fil 4:19) Azt is kijelenti: „*Az Úr az én Pásztorom, nem szűkölködöm.*” (Zsoltárok 23:1) Szeretem ezt jelen időben olvasni. Hiszek Istenben.

A gyógyulással kapcsolatban ugyanez a helyzet. Könnyen elvisel-

hetsz néhány tünetet, de amikor fájdalmaid vannak, akkor már nehezebb. De hát Isten Igéje nem igaz minden időben? Nem ugyanolyan igaz akkor is, amikor fáj valamid, mint akkor, amikor remekül vagy?

Ha látásban – a fizikai érzéseink szerint – járnánk, akkor azt kellene mondanunk: „Nem vagyok jól. Nem gyógyultam meg.” Ha azonban hitben járunk, akkor tudjuk, hogy Jézus nevében meggyógyultunk.

Látjuk tehát, hogy Tamás hite és a mentális egyetértés ugyanaz.

Szeretek megvallani valamit, amit Pál mondott. Mindig alkalmazom az életemben. Szeretem az ördögnek, az Úrnak és magamnak is megvallani: Amikor Pál Rómába igyekezve hajótörést szenvedett és a túlélés minden reménye elszállt a hajón utazók számára, abban a látszólag reménytelen helyzetben Pál azt mondta: „*Mert ez éjjel mellém állt egy angyala az Istennek, akié vagyok, akinek szolgálok is.*” (Apcsel 27:23)

Majd azzal folytatta, amit az angyal mondott neki: mindenki megmenekül, ha hallgatnak órá. Végül így fejezte be: „*Annak okáért jó reménységben legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondatott.*” (25. v.)

Az angyal hozott neki üzenetet Istentől. A Bibliánk ugyanolyan megbízható, mint az az ígéret, amit Pál kapott, ezért én is ugyanazt jelentem ki azzal kapcsolatban, amit a Biblia mond: „*Annak okáért, férfiak, hiszek Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondta.*”

Ábrahám is pontosan ugyanígy cselekedett: elhitte, amit Isten mondott. Más szóval, akár Pál szavait is ismételhette volna: „*Annak okáért, férfiak, hiszek Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondta.*”

Tamás azonban nem hitt annak, amit hallott. A tanítványok azt mondták: „*Láttuk az Urat.*” Tamás pedig lényegében így válaszolt: „*Nem hiszem el.*” Azt felelte nekik: „*... Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem*

bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem.” (János 20:25)

A mi hitünk olyan, mint Ábrahám hite, mert az ő magvai vagyunk: „*Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.*” (Gal 3:14) A Biblia azt is leszögezi: „*Értsétek meg tehát, hogy akik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai.*” (Gal 3:7) A mi hitünk Isten beszédére épül.

Az életünk gyakran Pál hajótöréséhez hasonlít. Ha az érzéseinknek hiszünk, akkor az utunkba álló viharok közepén úgy tűnhet, hogy az Úr elhagyott minket és elszállt minden remény. Tudjuk azonban, hogy az Úr nem hagyott el, mert Ő azt ígérte: „*... Nem hagylak el, sem el nem távozzom tőled.*” (Zsid 13:5)

Az élet viharaiban is bátran mondhatjuk: „Annak okáért, férfiak, hiszek Istennek!”